

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Όσιοι Βαρνάβας και Ιλαρίων οι θαυματουργοί

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/2547/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 19/12/2024 03:43:34

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 21 Οκτωβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Δυστυχώς και για τους αγίους Βαρνάβα και Ιλαρίων πολύ λίγα γνωρίζουμε. Ο Λεόντιος Μαχαιράς στο χρονικό του, καθώς κι ο Κυπριανός στην ιστορία του κατατάσσουν τους αγίους μεταξύ των 300 λεγομένων Αλαμανών, που πήγαν στην Κύπρο μετά τη Β' Σταυροφορία κι ασκήτεψαν σε διάφορα μέρη. Με τη γνώμη όμως αυτή, που όσο κι αν φαίνεται πιθανή, συγκρούεται η πληροφορία, που μας δίνεται τόσο από την παράδοση, όσο κι από το συναξάρι των αγίων. Σ' αυτό αναφέρεται ρητά, πως οι όσιοι καταγόntonταν από την Καππαδοκία κι έζησαν μάλιστα στα χρόνια της βασιλείας του Θεοδοσίου του Μικρού (408 - 456 μ.Χ.). Κι οι δύο οι άγιοι ήσαν από ευγενικές οικογένειες κι υπηρετούσαν στον στρατό του βασιλιά, στον οποίο μάλιστα και διακρινόντουσαν για το παράστημα τους, την ανδρεία τους και την όλη γενικά ζωή τους.

Παρά το λαμπρό μέλλον που τους ανοιγόταν στην υπηρεσία τους αυτή, η αγάπη του Χριστού τους έκαμε νωρίς ν' αφήσουν τον στρατό και τη δόξα που τους χαμογελούσε και ν' αφιερωθούν στο Χριστό. Πήγαν, λοιπόν στην έρημο όπου έκαναν έργο τους την προσευχή, τη μελέτη του λόγου του Θεού, την άσκηση, την αρετή. Με ταπείνωση εκεί προσφέρουν καθημερινά τον εαυτό τους «θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν τῷ Θεῷ εὐάρεστον» (Ρωμ. ιβ', 1). Και μια τέτοια ζωή που έχει σαν σκοπό της «τὴν δόξαν καὶ τὸν ἔπαινον τοῦ Θεοῦ», έχει και το αντίκρουσμα της. «Ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας» (Αποκ. β', 23) επιβραβεύει τους εργάτες του. Αυτό έγινε και με τους αθλητές μας.

Πλείστα θαύματα επιτελούνται καθημερινά στον τόπο της διαμονής τους στις πιστές καρδιές που τους επισκέπτονται, για να ακούσουν τις συμβουλές τους και να ενισχυθούν. Θαύματα μικρά και μεγάλα. Κοντά τους βρίσκουν οι ἄρρωστοι τους ιατροὺς, οι πονεμένοι την ελπίδα, «οἱ ἐν θλίψεσι» την παρηγοριά. Ἐτσι περνούν οι ἅγιοι ολόκληρη τη ζωή τους. Μα κι όταν τα κουρασμένα κορμιά τους ξεκουράστηκαν στη γη με την παράδοση της αγίας ψυχής τους στον Κύριο, η θαυματουργική δύναμη τους δεν σταμάτησε. Ἐνα τέτοιο θαύμα είναι κι ο ερχομός τους στην Κύπρο, για να συνεχίσουν εδώ «τᾶς ἰάσεις καὶ θεραπείας τῶν».

Πότε έγινε αυτός ο ερχομός και γιατί, δεν γνωρίζουμε. Εκείνο που γνωρίζουμε είναι ότι η Κύπρος εξ αίτιας της θέσεως της στο μέσο του παλαιού χριστιανικού κόσμου, υπήρξε πάντοτε το καταφύγιο των χριστιανών, που διώκονταν από τις γύρω χώρες. Μαζί τους οι χριστιανοί αυτοί, προ παντός μετά την κατάληψη των Αγίων Τόπων από τους Ἄραβες κι ύστερα, μετέφεραν ιερά λείψανα κι εικόνες κι άλλα κειμήλια, για να τα διασώσουν. Πολλές φορές μάλιστα έκαναν και το άλλο. Ἐβαζαν ότι ήθελαν να διασώσουν σε μια ξύλινη κάσα, την έκλειαν προσεκτικά με κάποιο σημείωμα και την έριχναν στη Θάλασσα. Με τον τρόπο αυτό ήλθαν στο νησί μας τα ιερά λείψανα των Αγίων Μάμαντος από τη Μικρά Ασία, Ερμογένους από τη νήσο Σάμο και των Βαρνάβα κι Ιλαρίωνος των θαυματουργών.

Ένα βράδυ σε μια ευσεβή καρδιά από τους Σόλους, τον Λεόντιο, όπως αναφέρει το συναξάρι των αγίων, παρουσιάσθηκαν στον ύπνο του οι όσιοι και του είπαν: «Αδελφέ, αναστάς λάβε τὸ ζευγος σου καὶ ἔλθε εἰς τόπον καλούμενον Στομάτιον, ὅπως ἀγάγῃς ἡμᾶς ἐνθάδε». Κι ὅταν αὐτὸς τοὺς ρώτησε ποῖοι εἶναι καὶ ἀπὸ πού καὶ με ποῖο τρόπο ἦλθαν στο νησί, οἱ ἅγιοι τοῦ ἀπεκάλυψαν με λεπτομέρειες τὰ πάντα. Καὶ τὴν πατρίδα τοὺς, καὶ τὰ ονόματα τοὺς καὶ τὴν ὅλη ζωὴ τοὺς. Τοῦ ἐξήγησαν ἀκόμη πως «ἐκ θείας δυνάμεως ἀπεστάλησαν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ οἰκῆσαι εἰς σύστασιν καὶ βοήθειαν αὐτῆς καὶ εἰς ὑγείαν τῶν νοσοῦντων ἐν αὐτῇ».

Μόλις τὰ ἀκούσε αὐτὰ ἡ φιλόχριστος ἐκείνη καρδιά σηκώθηκε φοβισμένη κι ἔσπευσε νὰ ἐκτελέσει τὴν ἐντολή. Πῆρε τὸ ζευγάρι τῶν βοδιῶν τοῦ καὶ τράβηξε πρὸς τὸ μέρος ποῦ τοῦ υποδείχθηκε, «τὸ Στομάτιον» (Στόμα), ποῦ βρίσκεται στὴν παραλία τοῦ Μόρφου ἐκεῖ περίπου ποῦ ἐκβάλλει ὁ ποταμὸς Σερράχης. Καὶ πραγματικά! Κάπου σὲ μιὰ ἀκρὴ στὴν ἀμμουδιά βλέπει σὰν ἔφτασε μιὰ ξύλινη κάσα κλειστή. Πλησιάζει με εὐλάβεια, γονατίζει καὶ κάνει τὴν προσευχὴ τοῦ. Ἀσπάζεται με σεβασμὸ τὴν κάσα ποῦ κλείνει τὸν θησαυρὸ τοῦ κι ὕστερα σηκώνεται καὶ με τὴν βοήθεια τῶν βοδιῶν τοῦ δοκιμάζει νὰ τὴν σύρει πρὸς τὸ μέρος, ποῦ τοῦ εἶχε υποδειχθεῖ. Παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες τοῦ ὁμως ἡ κάσα λες κι εἶχε ριζώσει στὴ γῆ, δὲν μετεκινεῖτο. Ὅλη νύχτα ἀγωνίζεται μὰ ἀδίκῃ. Καταστενοχωρημένος γονατίζει καὶ με δάκρυα στὰ μάτια ἰκετεύει τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἁγίους Τοῦ, νὰ τοῦ φανερῶσουν τι νὰ κάμει. Τὴν ἐπόμενη νύχτα οἱ ἅγιοι τοῦ φανερώθηκαν καὶ πάλι καὶ τοῦ εἶπαν: «Ἀδελφέ, οὐκ εἰρήκαμεν σοὶ περὶ τοῦ ζεύγους τῶν βοῶν, ἀλλὰ τοῦ ζεύγους τῶν υἱῶν σου». Ἀδελφέ, δὲν σου εἶπαμε νὰ φέρεις τὸ ζευγάρι τῶν βοδιῶν σου, ἀλλὰ τὰ δύο παιδιά σου. Τρομαγμένος ὁ εὐλαβὴς ἄνθρωπος ξύπνησε καὶ τράβηξε στὸ σπῖτι τοῦ. Πῆρε τὰ δύο τοῦ ἀγόρια καὶ ξαναγύρισε στὸν τόπο, ποῦ βρισκόταν ἡ ἀγία σορὸς. Με βαθιὰ εὐλάβεια πατέρας καὶ παιδιά γονάτισαν, ἀγκάλιασαν με πίστη τὴν ἀγία σορὸ καὶ με δάκρυα στὰ μάτια παρακάλεσαν τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἁγίους, νὰ τοὺς βοηθήσουν νὰ πραγματώσουν τὴ μετακίνηση. Κι ἡ παράκληση εἰσακούσθηκε. Πατέρας καὶ υἱοὶ πήραν τὴν ἱερὴ κάσα ποῦ περιεῖχε τὰ ἅγια λείψανα καὶ με φόβῳ Θεοῦ τὴν μετέφεραν στὸν τόπο ποῦ τοὺς εἶχε υποδειχθεῖ, τὴν Περιστερώνα! «Ὡς θαυμαστόν, Κύριε, τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ». Ἀπ' τὴ στιγμή ποῦ ἡ ἀγία σορὸς τοποθετήθηκε στὴ γῆ, τὰ θαύματα ἀρχισαν. Θαύματα πολλὰ! Θαύματα μικρά καὶ μεγάλα! Τυφλοὶ ἀναβλέπουν! Δαιμονιζόμενοι ἀπαλλάσσονται ἀπὸ δαιμόνια!. Πρόσωπα βασανιζόμενα ἀπὸ πυρετὸ καὶ ποικίλες ἀρρώστιες θεραπεύονται! Παράλυτοι ἐπὶ χρόνια σηκώνονται καὶ περπατοῦν! Πηγὴ θεραπειῶν ἐγένετο τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὥστε ὄχι μόνον ἀπὸ τὰ γειτονικὰ χωριά, ἀλλὰ κι ἀπὸ ὅλη τὴ νήσο νὰ φτάνουν καθημερινὰ προσκυνητὲς. Πήγαιναν γιὰ νὰ ἐκζητήσουν με βαθιὰ πίστη κι εὐλάβεια τὴ βοήθεια καὶ τὶς πρεσβείες τῶν οσίων στὰ πρὸ βλήματα ποῦ τοὺς ἀπασχολοῦσαν. Σὲ λίγο ἕνας περικαλλὴς ναὸς ἀνεγείρεται στὴ μικρὴ πολίχνη. Ὁ ναὸς ποῦ στέκει ὡς τὶς μέρες μας γιὰ νὰ τοποθετηθοῦν ἐκεῖ μέσα τὰ ἱερά λείψανα, γιὰ νὰ διακηρύττουν στους αἰῶνες τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ βεβαίωση Τοῦ: «Τοὺς δοξάζοντες με̐ δοξάσω»!

Τις ευεργεσίες και τις θεραπείες τους οι άγιοι προσφέρουν σε όλους. Πτωχούς και πλουσίους. Άνδρες και γυναίκες. Αρκεί οι επικαλούμενοι να προσέλθουν με ειλικρινή μετάνοια και πίστη. Ένα τέτοιο θαύμα είναι και τούτο: Κάποτε στη χάρη των αγίων έφθασε και «ὁ κρατῶν» τη νήσο. Αυτός, όπως αναφέρει ο συναξαριστής, «νοσῶ πιεζόμενος βαρύτατη, δίκην παραλύτου ὑπὸ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ βασταζόμενος, ὑπεισηῆλθε τῶν αγίων». Δηλαδή βασανιζόμενος από μια βαριά αρρώστια, που τον καθήλωσε ακίνητο στο κρεβάτι του πόνου, μεταφέρθηκε με φορείο κρατούμενο από τους άρχοντες του μπροστά στην ιερή λάρνακα των αγίων. Μετά από θερμή προσευχή και μόλις ο ιερέας σήκωσε τα ιερά λείψανα και τα άγγιξε πάνω στον άρρωστο, το θαύμα έγινε. Το παράλυτο κορμί, το ακίνητο απ' την αρρώστια, πήρε μονομιάς δύναμη και ζωή. Τα πόδια κινήθηκαν κι ο άρρωστος απόλυτα θεραπευμένος σηκώθηκε κι άρχισε να περπατά. Κάτι παραπάνω. «Τοῖς οἰκείοις ποσὶν ἤλατο, καὶ περιεπάτει σῶος». Πηδώντας έτρεξε στους δικούς του τελείως καλά. «Τὶς λαλήσει τᾶς δυναστείας σου, Χριστέ; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη;» Ποῖος, Χριστέ μου, μπορεί να λαλήσει τις θείες σου ευεργεσίες; Ἡ ποῖος μπορεί να απαριθμήσει τα πλήθη των θαυμάτων σου, που φανερώνουν την ανώτερη και θεία δύναμη σου; Η απάντηση είναι: Κανένας. Το μόνο που μπορούμε να ψελλίσουμε ὅλοι, είναι του ψαλμωδού τα λόγια: «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ».

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίται καὶ ἐν σώματι ἄγγελοι καὶ θαυματουργοὶ γεγονότες θεοφόροι Βαρνάβα καὶ Ἰλαρίων ὄσιοι- νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχή, οὐρανίων χαρισμάτων αὐτουργοί- ὅθεν χάριν ἰαμάτων, ἐξ οὐρανοῦ πλουσίως ἐδέξασθε. δόξα τῷ ἐνδυναμώσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι δι' ὑμῶν, πάσιν ἰάματα.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Όσιοι Βαρνάβας και Ιλαρίων οι
θαυματουργοί

